

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0028/2014

14.1.2014

RAPORT

referitor la planul de acțiune pentru o industrie siderurgică competitivă și durabilă în Europa
(2013/2177(INI))

Comisia pentru industrie, cercetare și energie

Raportor: András Gyürk

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	15
AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL	17
AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE.....	21
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	28

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la planul de acțiune pentru o industrie siderurgică competitivă și durabilă în Europa

(2013/2177(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 173 din titlul XVII (fostul articol 157 din Tratatul de instituire a Comunității Europene) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind politica industrială a Uniunii, care menționează printre altele competitivitatea industriei Uniunii,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 iunie 2013 intitulată „Plan de acțiune pentru o industrie siderurgică competitivă și durabilă în Europa” (COM(2013)0407),
- având în vedere Raportul din 10 iunie 2013, comandat de către Comisie Centrului de studii în materie de politici europene, intitulat „Evaluarea impactului cumulativ al costului pentru industria siderurgică”¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 mai 2013 referitoare la strategiile regionale pentru zonele industriale din Uniunea Europeană²,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 martie 2013, intitulată „Carte verde – Un cadru pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei” (COM(2013)0169),
- având în vedere recomandările Mesei rotunde la nivel înalt din 12 februarie 2013 privind viitorul industriei siderurgice europene³,
- având în vedere dezbaterile sa din 4 februarie 2013, ca urmare a declarației Comisiei cu privire la relansarea industriei europene în contextul dificultăților actuale (2013/2538(RSP)),
- având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 2012 referitoare la industria siderurgică din UE⁴,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 octombrie 2012 intitulată „O industrie europeană mai puternică pentru creșterea și redresarea economiei – Actualizare a comunicării privind politica industrială” (COM(2012)0582),
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 14 iunie 2012 intitulată „Actul privind piața unică: următoarele etape în direcția creșterii”⁵,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 mai 2012 intitulată „Acțiuni pentru

¹ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/steel-cum-cost-imp_en.pdf

² Texte adoptate, P7_TA(2013)0199.

³ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/high-level-roundtable-recommendations_en.pdf

⁴ Texte adoptate, P7_TA(2012)0509.

⁵ JO C 332 E, 15.11.13, p. 72.

stabilitate, creștere și ocuparea forței de muncă” (COM(2012)0299),

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2011, intitulată „Politica industrială: creșterea competitivității” (COM(2011)0642),
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2011 referitoare la o politică industrială pentru era globalizării¹,
 - având în vedere Rezoluția sa din 11 martie 2010 referitoare la investițiile în dezvoltarea de tehnologii cu emisii reduse de carbon (Planul SET)²,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 februarie 2012, intitulată „Asigurarea disponibilității materiilor prime pentru bunăstarea viitoare a Europei: propunere de parteneriat european pentru inovare privind materiile prime” (COM(2012)0082),
 - având în vedere documentul de lucru din 13 decembrie 2011 al serviciilor Comisiei, intitulat „Foaie de parcurs privind materialele ce permit activarea tehnologiilor energetice cu emisii scăzute de carbon” (SEC (2011)1609),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 martie 2011 intitulată „Foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050” (COM(2011)0112),
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 decembrie 2013³,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 28 noiembrie 2013⁴,
 - având în vedere studiul Eurofound privind organizațiile partenerilor sociali: industria siderurgică,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și avizele Comisiei pentru comerț internațional și Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0028/2014),
- A. întrucât, după expirarea Tratatului CECO, sectoarele europene ale cărbunelui și oțelului sunt reglementate de dispozițiile Tratatului UE;
- B. întrucât sectoarele europene ale cărbunelui și oțelului au jucat un rol semnificativ din punct de vedere istoric în procesul de integrare europeană și constituie baza pentru generarea de valoare adăugată industrială europeană;
- C. întrucât industria siderurgică europeană este al doilea producător de oțel ca mărime din lume și are o importanță strategică pentru o serie de sectoare economice europene majore,

¹ JO C 199 E, 07.07.12, p. 131.

² JO C 349 E, 22.12.10, p. 84.

³ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

⁴ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

precum transportul terestru și naval, construcții, mașini, aparate electrocasnice, energie și apărare;

- D. întrucât ponderea UE în producția de oțel la nivel mondial a scăzut la jumătate în ultimii zece ani, China reprezentând în prezent aproape 50% din producția mondială;
- E. întrucât se preconizează că cererea agregată de oțel va crește pe termen lung și oțelul va rămâne un material-cheie pentru lanțurile de valori industriale din Europa și, prin urmare, este în interesul Uniunii Europene să își păstreze producția internă;
- F. întrucât Uniunea Europeană trebuie să promoveze o politică de dezvoltare a producției industriale în toate statele membre astfel încât să se asigure locuri de muncă pe teritoriul Uniunii și să se asigure o creștere a nivelului actual de 15,2 % din PIB la un nivel de cel puțin 20 % până în 2020;
- G. întrucât industria siderurgică din UE este un angajator important, reprezentând 350 000 de locuri de muncă directe și mai multe milioane de locuri de muncă în industriile conexe, inclusiv lanțul de aprovizionare din domeniul reciclării; întrucât orice formă de restructurare are consecințe majore în zona geografică respectivă;
- H. întrucât, comparativ cu alte sectoare, în industria siderurgică relațiile industriale sunt foarte bine organizate; întrucât această caracteristică se manifestă prin nivelul ridicat de sindicalizare, prezența puternică a organizațiilor lucrătorilor, la rândul lor foarte dense, și ponderea ridicată a contractelor colective de muncă; întrucât acest lucru se reflectă la nivel european, industria siderurgică fiind un model în ceea ce privește dezvoltarea relațiilor cu partenerii sociali¹;
- I. întrucât, în pofida eforturilor continue ale industriei siderurgice europene pentru cercetare și dezvoltare și investițiile destinate reducerii impactului asupra mediului și optimizării eficienței resurselor, competitivitatea sa la nivel mondial este în pericol ca rezultat al mai multor factori:
- cererea de oțel a scăzut substanțial ca urmare a crizei financiare și economice și a schimbărilor structurale din unele sectoare care utilizează oțel;
 - costurile sale operaționale sunt mari în comparație cu cele ale competitorilor;
 - există o concurență acerbă din partea țărilor terțe în cazul în care companiile nu funcționează conform aceluiași standarde de reglementare solide ca în UE;
- J. întrucât rezultatele evaluării costului cumulat al sectorului siderurgic arată că respectarea reglementărilor UE influențează o proporție semnificativă a marjelor de profit ale producătorilor de oțel din UE;
- K. întrucât observăm că politica UE în domeniul mediului și al energiei creează un mediu de afaceri dificil pentru industria siderurgică, în special prin creșterea prețului la energie și făcând necompetitivă producția UE pe piața mondială;

¹ Eurofound (2009).

- L. întrucât costurile la energie reprezintă până la 40 % din totalul costurilor operaționale și întrucât prețurile la energia electrică pentru consumatorii finali industriali ai UE limitează competitivitatea întreprinderilor europene într-o piață globalizată;
- M. întrucât industria siderurgică, și în special sectorul oțelului special, este pe deplin globalizată și Europa se confruntă cu o concurență acerbă din partea țărilor terțe, prețurile de producție din UE fiind mai mari ca urmare a sarcinii unilaterale a costurilor din UE, cauzată în principal de politicile UE în materie de energie și climă, fapt care face ca prețurile gazelor în UE să fie de trei sau de patru ori mai mari decât cele din SUA, iar prețurile la electricitate de două ori mai mari;
- N. întrucât mai multe deșuri de oțel sunt exportate din UE decât sunt importate, iar UE pierde, astfel, un volum substanțial de valoroase materii prime secundare, adesea în beneficiul producției siderurgice din țări în care legislația privind mediul este în urma celei europene; întrucât industria siderurgică a UE depinde de importurile de materii prime, în condițiile în care 40 % din materiile prime industriale globale fac obiectul restricțiilor la export și Europa exportă mari cantități de oțel spre deosebire de multe țări care își restricționează exporturile;
- O. întrucât perspectivele pentru ocuparea forței de muncă în sectorul siderurgic provoacă serioase îngrijorări, având în vedere faptul că peste 65 000 de locuri de muncă au fost pierdute în Europa în ultimii ani, ca urmare a reducerii capacității sau a închiderii uzinelor;
- P. întrucât actuala criză, la fel ca cele anterioare, creează dificultăți sociale enorme pentru lucrătorii și regiunile în cauză și întrucât întreprinderile în curs de restructurare ar trebui să acționeze într-un mod responsabil din punct de vedere social, deoarece experiența ne arată că nu se poate realiza o restructurare de succes în absența unui dialog social suficient;
- Q. întrucât actuala criză a determinat o supraproducție de oțel la nivel mondial; întrucât se estimează că în 2050 utilizarea oțelului și a altor metale comune va fi de două sau de trei ori mai mare în raport cu actualul nivel și că în următorii ani industria siderurgică europeană trebuie să supraviețuiască acestei „văi a morții”, să investească și să își îmbunătățească competitivitatea;
- R. întrucât, o restructurare de succes din punct de vedere economic și responsabilă din punct de vedere social impune integrarea sa într-o strategie pe termen lung care are drept scop să asigure și să consolideze sustenabilitatea și competitivitatea întreprinderii pe termen lung;
1. salută planul de acțiune al Comisiei pentru industria siderurgică din Europa ca pe un element important în vederea prevenirii relocalizării ulterioare a producției de oțel în afara Europei;
 2. salută abordarea Comisiei ce prevede continuarea dialogului dintre instituțiile UE, directori executivi și sindicate din acest sector, sub forma unei mese rotunde permanente la nivel înalt privind oțelul precum și comitetele europene de dialog social;
 3. salută instituirea unui Grup la nivel înalt privind oțelul, deși regretă frecvența redusă a reuniunilor sale, care este limitată la o reuniune pe an; consideră esențial ca autoritățile

regionale și locale să participe îndeaproape la proces, facilitând și încurajând participarea regiunilor europene în care sunt localizate întreprinderile siderurgice, la activitățile Grupului la nivel înalt privind oțelul, cu scopul de a promova cooperarea, schimbul de informații și bunele practici în rândul principalelor părți interesate;

4. subliniază că dreptul european actual privind concurența și ajutorul de stat garantează condiții stabile pentru sectorul oțelului; invită Comisia să continue să fie fermă în urmărirea și sancționarea situațiilor de denaturare a concurenței;

I. ÎMBUNĂTĂȚIREA CONDIȚILOR-CADRU

I.1. Stimularea cererii

5. subliniază faptul că creșterea economică durabilă depinde de o industrie europeană puternică și, prin urmare, îndeamnă Comisia și statele membre să sprijine dezvoltarea strategică de noi sectoare-cheie care utilizează oțel, inclusiv pentru cercetarea și inovarea și pentru dezvoltarea de abilități, creând stimulente pentru procese de producție eficiente și echitabile (de exemplu, folosind politicile de standardizare și cele din domeniul achizițiilor publice) prin consolidarea pieței interne și promovarea proiectelor europene de dezvoltare a infrastructurii;
6. consideră că sectorul construcțiilor este unul dintre principalele sectoare consumatoare de oțel, prin urmare, pentru stimularea sa este necesar un studiu aprofundat în UE privind creșterea nu doar a numărului lucrărilor publice în domeniul infrastructurii de comunicare și transport, ci și a numărului de lucrări publice asociată cu sectoare precum educația, cultura, administrația publică, precum și cele asociate cu construcțiile durabile și eficiența energetică;
7. subliniază importanța și oportunitatea unui parteneriat transatlantic de comerț și de investiții pentru a consolida schimburile și cererea în sectoarele-cheie prin recurgerea la oțel și insistă, prin urmare, asupra necesității de a desfășura aceste negocieri fără a compromite competitivitatea noastră industrială în niciunul dintre aceste sectoare;
8. solicită Comisiei să creeze un instrument aprofundat de analiză a pieței oțelului, care ar putea oferi informații precise cu privire la echilibrul dintre cererea și oferta de oțel și reciclare la nivel european și mondial, făcând distincția între componentele structurale și cele ciclice ale dezvoltării acestei piețe; consideră că monitorizarea pieței oțelului ar putea contribui în mod semnificativ la transparența piețelor oțelului și deșeurilor de oțel și ar putea oferi informații de valoare în vederea adoptării de măsuri corective și proactive care sunt inevitabile având în vedere caracterul ciclic al industriei siderurgice;
9. solicită Comisiei să utilizeze acest instrument de analiză a pieței pentru a anticipa riscurile și a investiga modul în care închiderea centralelor afectează redresarea sectorului;

I.2. Ocuparea forței de muncă

10. consideră că Comisia, statele membre, sectorul și sindicatele ar trebui să acționeze în comun pentru a reține și a atrage muncitorii calificați, oamenii de știință talentați de înaltă calificare și managerii din sectorul siderurgic, precum și tinerele talente, prin programe de

ucenicie, asigurându-se astfel o forță de muncă dinamică și inovatoare; reamintește rolul universităților regionale și al institutelor de cercetare industrială a căror expertiză contribuie în mare măsură la crearea condițiilor regionale pentru o industrie siderurgică competitivă; îndeamnă Comisia și statele membre să pună în aplicare acțiuni imediate pentru a evita pierderea de cunoștințe specializate și pentru a minimiza pierderea de locuri de muncă; solicită îmbunătățirea planificării și a gestionării mutațiilor prin promovarea formării, dezvoltarea competențelor și sprijinirea reconversiei profesionale; este îngrijorat de lipsa de soluții sistematice pentru schimbarea de generații și viitoarele deficite de competențe, de pierderea expertizei și a competențelor și subliniază nevoia de a conserva și dezvolta forța de muncă și competențele care sunt vitale pentru competitivitatea viitoare a sectorului; îndeamnă Comisia să promoveze, prin intermediul programului Erasmus pentru toți și Erasmus pentru antreprenori, alianțele pentru competențele sectoriale care, pe baza datelor privind nevoile în materie de competențe și evoluția lor, se vor preocupa să elaboreze și să implementeze parcursuri de formare și metode comune, inclusiv, învățarea la locul de muncă; solicită adoptarea unor măsuri de consolidare a instrumentelor de intervenție în favoarea lucrătorilor și de promovare a formării lor profesionale pentru a facilita și sprijini plasarea personalului angajat în sector, ca urmare a restructurărilor corporative;

11. consideră că absența unei politici industriale corespunzătoare conduce la pierderea competitivității pe termen lung a industriei europene ca urmare a costurilor la energie excesiv de mari; constată că costurile ridicate la energie și materii prime sunt o consecință nu doar a nevoii de a importa astfel de produse din țări terțe, ci și a factorilor interni; este de acord cu Comisia că restructurarea actuală a industriei siderurgice a dat naștere mai multor probleme sociale prin reducerea numărului de locuri de muncă;
12. solicită ca, în definirea unei noi strategii europene pentru sănătatea și securitatea la locul de muncă și în documentele de orientare privind pensiile și alte beneficii sociale, să se țină seama de caracterul dificil și stresant pentru lucrători și subcontractanți al muncii din sectorul siderurgic, care depinde de procesul de producție¹; subliniază că lucrătorii din sectorul siderurgic sunt mai predispuși la suprasolicitare, fiind mai expuși prin natura activității lor unor riscuri fizice și problemelor de sănătate decât lucrătorii obișnuiți din UE 28.
13. salută dialogul social în curs de desfășurare cu reprezentanți ai lucrătorilor și existența unor structuri de dialog social suplimentare (formale și informale), cum ar fi, de exemplu, grupurile de lucru, comitetele de conducere etc., care facilitează schimburi sporite între lucrători și angajator;
14. subliniază că pentru promovarea pe viitor a unui dialog social în industria siderurgică europeană, trebuie să se acorde o atenție deosebită particularităților sectorului, identificând cauzele specifice, cum ar fi, de exemplu, munca deosebit de grea depusă în fabricarea oțelului, caracteristicile forței de muncă, preocupările de mediu, răspândirea tehnologiilor pentru inovare și restructurarea considerabilă a industriei siderurgice europene;
15. subliniază că punerea în aplicare a planului de acțiune ar trebui să se axeze, de asemenea,

¹ Eurofound (ianuarie 2014, în curs de apariție).

pe impactul pe termen scurt al crizei economice asupra forței de muncă și a competitivității sectorului, și invită Comisia să monitorizeze îndeaproape reducerile capacităților și închiderea de fabrici în Europa; consideră că fondurile UE nu ar trebui utilizate pentru a menține activitățile anumitor instalații, fapt care ar denatura concurența dintre producătorii de oțel din UE, ci pentru a atenua impactul închiderilor sau reducerilor asupra lucrătorilor afectați și pentru a promova angajarea tinerilor în sector;

16. subliniază că limitarea cererii nu trebuie să conducă la o concurență neloială pentru locuri de muncă în rândul statelor membre; în această privință, solicită o soluție paneuropeană;
17. invită Comisia să promoveze inițiative care să mențină producția de oțel în Europa, garantând nivelurile corespunzătoare de ocupare a forței de muncă, și să promoveze inițiative care să prevină și să evite închiderea fabricilor din Europa;
18. solicită Comisiei să desfășoare imediat și în întregime fondurile UE pentru a reduce impactul social al restructurării industriale. solicită, mai ales, utilizarea deplină a Fondului social european (FSE) și a Fondului european de ajustare la globalizare (FEG);
19. își exprimă convingerea că participarea angajaților la măsurile de inovare și restructurare reprezintă cea mai bună garanție pentru succesul economic;
20. subliniază că este nevoie de persoane calificate și competente pentru a face față tranziției la procese de producție și produse mai sustenabile și solicită o strategie europeană de formare și educare; salută proiectul de ecologizare a sectorului siderurgic „Educație și formare profesională tehnică”¹, în cadrul căruia firmele din domeniul oțelului, institutele de cercetare și partenerii sociali au investigat împreună necesitățile în materie de competențe pentru sustenabilitatea mediului; invită Comisia să sprijine și mai mult implementarea rezultatelor sale;
21. invită Comisia să elaboreze un plan de restructurare care să protejeze și să creeze locuri de muncă și o activitate industrială adecvate în regiunile Europei;

II. ACȚIUNI MENITE SĂ AMELIOREZE COMPETITIVITATEA INDUSTRIEI SIDERURGICE EUROPENE

II.1. Aprovizionarea cu energie în condiții de securitate la prețuri abordabile

22. Remarcă faptul că, Europa fiind un continent cu resurse limitate, prețurile la energie în UE au crescut foarte mult în ultimii ani, ceea ce a determinat o deteriorare semnificativă a competitivității în industria din UE; recunoaște că prețurile la energie sunt cei mai importanți factori de cost pentru industria siderurgică și alte industrii energointensive; consideră că funcționarea eficientă a pieței unice a energiei, întemeiată în special pe transparența prețurilor, este o condiție prealabilă necesară pentru ca industria siderurgică să beneficieze de o aprovizionare cu energie sigură și sustenabilă la prețuri accesibile; subliniază faptul că legăturile transfrontaliere lipsă trebuie completate și că legislația existentă trebuie pusă în aplicare pe deplin pentru a profita de beneficiile unei pieței europene unice a energiei; sprijină angajamentul Comisiei de a intensifica eforturile de

¹ http://www.gt-vet.com/?page_id=18

scădere a prețurilor la energie și de atenuare a discrepanței care există între industria UE și principalii lor concurenți, ținând cont de strategiile statelor membre și permițându-le să-și respecte cerințele naționale specifice; consideră că Comisia ar trebui să vină cu propuneri concrete în acest sens, în 12 luni;

23. subliniază că problema relocării emisiilor de carbon ar trebui abordată mai concret și în detaliu de către Comisie și că obiectivele pentru 2030 ale politicii privind clima și energia trebuie să fie fezabile din punct de vedere tehnic și economic pentru industriile UE, iar întreprinderile cu cele mai bune rezultate nu ar trebui să fie împovărate cu costuri directe sau indirecte suplimentare ca urmare a politicilor din domeniul climei; subliniază că dispozițiile privind relocările de emisii de carbon ar trebui să prevadă alocări cu titlu gratuit în proporție de 100 % pentru criteriile de referință realizabile din punct de vedere tehnic, fără factori de reducere pentru sectoarele cu relocări de emisii;
24. încurajează Comisia să elaboreze strategii pentru desfășurarea de energii cu emisii scăzute de dioxid de carbon cu scopul de a promova integrarea lor rapidă pe piața energiei electrice;
25. consideră că ar trebui să se asigure sprijinul pentru investiții în tehnologii de maximizare a utilizării energiei de intrare și a energiei de recuperare, de exemplu, prin optimizarea utilizării gazelor de proces și a căldurii reziduale, care ar putea fi folosită pentru producerea de abur și de energie electrică;
26. consideră necesară consolidarea contractelor pe termen lung dintre furnizorii de electricitate și consumatorii industriali, reducerea costurilor energetice și consolidarea interconexiunilor internaționale, esențiale pentru regiunile periferice ale UE; aceasta va evita, de asemenea, relocările către țări terțe și între statele membre; subliniază faptul că încheierea de contracte de energie pe termen lung poate reduce riscul pe care îl reprezintă volatilitatea prețurilor la energie și contribuie la scăderea prețurilor la energie pentru consumatorii industriali; invită Comisia să ofere îndrumări cu privire la aspectele legate de concurență din contractele de aprovizionare cu energie pe termen lung;
27. încurajează Comisia să elaboreze strategii pentru utilizarea într-un mod eficace a energiei cu emisii scăzute de dioxid de carbon și eliminarea treptată a subvențiilor, astfel încât să se promoveze integrarea unor astfel de forme de energie pe piața energiei electrice; consideră că, între timp, compensarea costurilor pentru industriile energointensive pentru prețul global excesiv la energia electrică este posibilă dacă acestea reprezintă un cost pe care concurenții din afara UE nu trebuie să îl suporte;
28. subliniază faptul că securitatea aprovizionării cu energie este o condiție prealabilă importantă pentru industria siderurgică; invită statele membre să actualizeze pe deplin al treilea pachet de energie; invită statele membre să asigure securitatea aprovizionării cu energie prin dezvoltarea proiectelor de infrastructură energetică necesare și să asigure stimulentele adecvate pentru investitori, pentru a asigura o dependență mai scăzută de combustibili fosili importati; încurajează Comisia să promoveze diversificarea surselor și rutelor de gaze naturale și să promoveze coordonarea și sprijinirea punerii în siguranță a rutelor de aprovizionare cu gaz natural lichefiat; solicită Comisiei să efectueze o evaluare cuprinzătoare a nivelului de adecvare a producției de energie electrică și să ofere îndrumări privind modul de a menține flexibilitatea rețelelor de energie electrică;

29. solicită Comisiei un raport privind monitorizarea evoluțiilor unităților a căror integritate este în pericol, monitorizare cerută în Rezoluția Parlamentului din 13 decembrie 2012 referitoare la industria siderurgică din UE;

II.2. Protejarea condițiilor climatice, eficiența energetică și evaluarea impactului asupra mediului

30. reamintește faptul că industria siderurgică europeană și-a redus emisiile totale cu circa 25 % din 1990; ia act de faptul că oțelul este complet reciclabil, fără pierderi de calitate; admite faptul că produsele din oțel joacă un rol important în facilitarea trecerii la o economie bazată pe cunoaștere, cu emisii reduse de carbon și eficiență din punctul de vedere al utilizării resurselor; subliniază importanța eforturilor de a reduce pe viitor emisiile totale ale industriei siderurgice;
31. consideră că producția europeană de oțel ar trebuie menținută printr-un model durabil de producție de oțel; îndeamnă Comisia să elaboreze și să promoveze standardele europene de sustenabilitate, cum ar fi marca de calitate pentru construcțiile din oțel (SustSteel);
32. subliniază importanța costurilor logistice, în special în transportul maritim, al aprovizionării cu materii prime, al siguranței aprovizionării și al dezvoltării economice asociate cu dezvoltarea porturilor;
33. consideră că UE trebuie să diversifice locurile de acces și distribuție a materiilor prime, dat fiind faptul că pentru siderurgia europeană este esențială evitarea dependenței de un port unic de primire a materiilor prime; consideră că ar trebui să se creeze un centru de distribuție a mineralelor către sudul și estul Europei;
34. recunoaște rolul important al producției primare de oțel în UE în vederea creșterii nivelurile producției globale de oțel și a producției de calitate specifice necesare în mai multe lanțuri de valori europene; subliniază faptul că producerea de oțel din deșeuri reduce aportul de energie cu aproximativ 75 % și aportul de materii prime cu 80 %; îndeamnă Comisia să asigure, așadar, funcționarea eficientă a pieței europene a deșeurilor de oțel, prin îmbunătățirea funcționării piețelor metalelor secundare, combătând exportul ilegal de deșeuri care determină pierderi de materii prime prețioase în economia europeană și prin consolidarea capacității statelor membre de a face inspecții în cadrul regulamentului privind transferurile de deșeuri; încurajează dezvoltarea pe viitor a reciclării deșeurilor prin colectarea la maximum și folosirea deșeurilor, precum și îmbunătățirea calității deșeurilor, ca modalitate de a asigura accesul la materii prime, de a reduce dependența de energie, de a reduce nivelul emisiilor și de a avansa în direcția unei economii circulare; sprijină inițiativa Comisiei de a inspecta și a controla transferurile de deșeuri pentru a evita exportul ilegal al acestora, deseori spre țări în care legislația privind mediul nu se poate compara cu cea europeană;
35. îndeamnă Comisia să adopte o abordare holistă în a măsurilor în materie de schimbări climatice, mediu, energie și competitivitate, luând în considerare elementele specifice ale sectorului; consideră că, prin reglementările sale, Comisia ar trebui să caute sinergii care vor permite îndeplinirea unor obiective în materie de climă și energie, sprijinind totodată, obiectivele vizând competitivitatea și ocuparea forței de muncă și minimizând riscurile pe care le reprezintă relocarea emisiilor de dioxid de carbon;

36. invită Comisia să efectueze următoarea analiză a listei sectoarelor considerate a fi expuse unui risc de relocare a emisiilor de carbon cu ajutorul unei metodologii deschise și transparente, luând în considerare rolul de facilitare a atenuării pe care îl joacă oțelul produs în Europa și impactul indirect al prețurilor la energia electrică asupra concurenței; îndeamnă Comisia să se asigure că dispozițiile privind relocarea emisiilor de dioxid de carbon rămân în vigoare prin menținerea industriei siderurgice pe lista sectoarelor considerate a fi expuse unui risc de relocare a emisiilor de carbon;
37. subliniază că în cadrul pentru 2030 în domeniul climei ar trebui să se ia în considerare diferențele dintre sectoare, posibilitățile tehnologice și viabilitatea economică și, ca principiu de bază, nu trebuie să conducă la costuri suplimentare pentru instalațiile industriale cele mai eficiente;
38. este îngrijorat cu privire la impactul recente decizii a Comisiei privind măsurile de punere în aplicare la nivel național ale statelor membre pentru cea de-a treia perioadă de comercializare a certificatelor de emisii prin aplicarea unui factor de corecție transsectorial, care demonstrează că pentru industrie obiectivul nu poate fi îndeplinit nici cu cele mai bune tehnologii utilizate în prezent în Europa, deducând că și cele mai eficiente instalații din Europa pot avea costuri suplimentare;
39. subliniază importanța unei infrastructuri eficace și fiabile pentru dezvoltarea industriei siderurgice și reamintește că 65 % din producția mondială de oțel la se bazează încă pe minereuri, astfel că investițiile într-o infrastructură adecvată care să acopere întregul lanț, de la minerit, la uzine siderurgice și mai departe, la piețe de export, au un impact major asupra competitivității, în special pentru țările puțin populate;

II.3. Concurență echitabilă la nivel internațional

40. consideră că ar trebui să fie realizate negocieri comerciale care să promoveze interesele economice și strategice ale Uniunii și ale statelor lor membre, care să urmeze o abordare reciprocă în cadrul căreia considerente cum ar fi accesul la noi piețe, accesul la materii prime, riscul de relocare a emisiilor de carbon, condițiile de concurență echitabile și relocarea know-how-ului sunt luate în considerare; consideră că strategiile ar trebui să reflecte diferențele dintre economiile dezvoltate și principalele economii emergente, pe de o parte, și țările cele mai puțin dezvoltate, pe de altă parte; subliniază că accesul la noi piețe de export în economii emergente în care oțelul european poate fi vândut fără să existe bariere în calea comerțului va avea o importanță decisivă pentru potențialul industriei siderurgice europene de creștere și dezvoltare; deplânge faptul că unii dintre partenerii noștri comerciali aplică măsuri neloiale și restrictive, cum ar fi limitarea investițiilor și aplicarea de preferințe în cadrul achizițiilor publice, pentru a proteja industriile siderurgice naționale, împiedicând astfel în măsură excesivă exporturile de oțel ale UE; de asemenea, deplânge faptul că, de când a început criza mondială în 2008, a avut loc o intensificare din ce în ce mai mare a măsurilor protecționiste aplicate de multe țări terțe pentru a-și susține industriile siderurgice;
41. invită Comisia să garanteze că viitoarele acorduri comerciale vor include dispoziții care îmbunătățesc semnificativ oportunitățile de export și accesul la piață pentru produsele din oțel și pe bază de oțel european;

42. sprijină propunerea Comisiei ca evaluarea impactului, inclusiv în ceea ce privește oțelul, să fie efectuată înainte de semnarea acordurilor de liber schimb, ținând cont de lanțul de valori al producției UE și de industria europeană în context mondial; solicită Comisiei să evalueze periodic impactul cumulat al acordurilor, atât al celor în vigoare, cât și al celor în curs de negociere, pe baza unor criterii specifice, bine definite, inclusiv în ceea ce privește modul în care sunt implicate părțile interesate;
43. îndeamnă Comisia să se asigure că toate angajamentele asumate în cadrul negocierilor și acordurilor comerciale existente și viitoare sunt îndeplinite efectiv; invită Comisia să combată concurența inechitabilă din țările terțe, prin utilizarea unor măsuri corespunzătoare aflate la dispoziția sa, cum ar fi instrumente de apărare comercială, sau, dacă e necesar, mecanismul OMC de soluționare a litigiilor, într-un mod proporțional, rapid și eficient; invită Comisia să combată protecționismul inechitabil al țărilor terțe, garantând accesul la piețe pentru întreprinderile europene;
44. subliniază faptul că industria siderurgică este cel mai frecvent utilizator al instrumentelor de apărare comercială; își exprimă îngrijorarea cu privire la perioada mare de timp – în medie, doi ani – de care are nevoie Comisia pentru a iniția măsuri antidumping în timp ce, în cazul SUA, această perioadă este de doar șase luni; invită Comisia să ia măsuri pentru a se asigura că UE dispune de instrumente de apărare comercială eficace, care pot fi aplicate rapid și care îi vor permite să acționeze mai rapid pentru a aborda cazurile de dumping, lucru necesar ca urmare a concurenței acerbe cu care se confruntă industria europeană într-o economie globalizată;
45. îndeamnă Comisia să verifice dacă sistemul „Surveillance 2” asigură cel puțin aceleași garanții de supraveghere și de monitorizare împotriva dumpingului și subvențiilor neloiale ca sistemul de supraveghere prealabilă a importurilor de anumite produse siderurgice instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1241/2009 al Comisiei;
46. subliniază faptul că un comerț echitabil cu produse din oțel poate funcționa numai pe baza respectării drepturilor fundamentale ale angajaților și a standardelor de mediu;
47. este de opinie că standardele UE în materie de responsabilitate socială a întreprinderilor (RSI) și participarea lucrătorilor ar trebui să fie puse în aplicare de societățile europene și în țări terțe și că ar trebui să fie promovată dezvoltarea regională;
48. încurajează Comisia să pună în aplicare măsurile propuse pentru a asigura accesul la cărbune cocsificabil;
49. solicită Comisiei să promoveze reforma cadrului de reglementare pentru piețele financiare în scopul prevenirii volatilității prețurilor speculative, al garantării transparenței prețurilor și al îmbunătățirii securității aprovizionării, a oțelului precum și a materiilor prime;
50. îndeamnă Comisia să protejeze oțelul european prin instrumente legislative capabile să certifice utilizarea finală a oțelului inox și a compoziției sale chimico-fizice, printre altele introducând certificarea calității pentru produsele legate de oțel, în măsură să protejeze producerea la nivel european de produse necertificate;
51. sprijină propunerea de acțiune a Comisiei vizând să contracareze piețele ilegale de

produse din oțel; îndeamnă Comisia și statele membre să examineze măsurile posibile de combatere a evaziunii în materie de TVA;

II.4. Cercetare, dezvoltare și inovare

52. constată că diseminarea pe scară largă a tehnologiilor inovatoare este esențială pentru respectarea căii în direcția reducerii emisiilor de CO₂ prevăzute în foaia de parcurs 2050; salută obiectivul programului ULCOS, și anume de a identifica și a dezvolta tehnologii inovatoare de producere a oțelului cu emisii extrem de scăzute de carbon, precum și SPIRE și alte programe pentru a dezvolta noi clase de oțel, procese de producție și de reciclare și modele de afaceri care îmbunătățesc valoarea, eficiența și sustenabilitatea competitivității industriei siderurgice europene;
53. invită Comisia să pună în aplicare o politică ambițioasă de inovare care să clarifice modalitatea de dezvoltare a unor produse cu o calitate ridicată, eficiente din punct de vedere energetic și care să îi permită Europei să își păstreze produsele în fața celei mai severe concurențe mondiale existente vreodată;
54. salută rezultatele obținute de instrumentele specifice pentru carbon și oțel, precum și Fondul de cercetare pentru carbon și oțel și încurajează Comisia să continue planul de dezvoltare început din anul 2002;
55. consideră necesară extinderea ajutoarelor pentru inovare pentru a cuprinde activitățile asociate cu activitatea siderurgică; astfel, în cadrul Orizont 2020 trebuie să se pună în aplicare mecanisme financiare ale BEI pentru promovarea cooperării pentru cercetare, dezvoltare și inovare în rândul întreprinderilor siderurgice și în regiunile în care acestea sunt situate în vederea promovării unei activități economice sustenabile;
56. este de acord cu Comisia că, în cadrul programului Orizont 2020 ar trebui să se pună accentul pe proiecte demonstrative și pe programe-pilot pentru noile tehnologii și pentru tehnologii mai curate și mai eficiente de punct de vedere al utilizării resurselor și energiei;
57. consideră că ar trebui să se instituie mecanisme de stimulare pentru a determina marile grupuri multinaționale să investească în cercetare și dezvoltare pe teritoriile în care ele își desfășoară operațiunile industriale, în sprijinul ocupării forței de muncă și al dinamismului regiunilor în cauză;
58. recunoaște riscurile financiare ridicate asociate dezvoltării, extrapolării, demonstrării și implementării de tehnologii inovatoare; sprijină crearea de clustere, cooperarea în domeniul cercetării și parteneriatele de tip public-privat precum SPIRE și EMIRI; încurajează utilizarea unor instrumente financiare inovatoare, precum mecanismele de finanțare cu împărțirea riscurilor care permit un acces prioritar la industriile siderurgice în criză; invită Banca Europeană de Investiții și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare să elaboreze un cadru de finanțare pe termen lung pentru proiecte în domeniul siderurgic;
59. solicită Comisiei să continue punerea în aplicare a Parteneriatului european pentru inovare privind materiile prime în ce privește sectorul siderurgic și de-a lungul lanțului valoric al materiilor prime, în special în ce privește metodele de reciclare și noile modele de afaceri;

60. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

Unul din primii pași spre integrarea europeană a fost coordonarea producției de oțel, prin înființarea Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO). Pe lângă acest rol istoric al oțelului, raportorul consideră că industria siderurgică europeană formează baza pentru lanțurile de valori economice industriale cheie din Europa, cum ar fi industria automobilelor, construcțiile, ingineria mecanică și electrică, precum și energiile regenerabile. Prin urmare, menținerea unei producții siderurgice europene competitive joacă un rol strategic în asigurarea creșterii economice și a locurilor de muncă în Europa.

Industria siderurgică europeană a pierdut peste 65 000 de locuri de muncă în ultimii ani, ca urmare a închiderii uzinelor. Redresarea cererii interne nu este de așteptat pe termen scurt, iar ponderea la nivel mondial a companiilor europene este în scădere. Industria siderurgică europeană se află în pericol, suferind de pe urma pierderii de competitivitate, ce constituie rezultatul combinat al unei serii de factori.

- Criza financiară și economică a afectat industriile utilizatoare de oțel, cauzând o scădere semnificativă a cererii de oțel. Sectorul construcțiilor și al automobilelor reprezintă în prezent jumătate din piață și, spre deosebire de alte regiuni, cererea nu este așteptată să se redreseze în următorii ani.
- Țările emergente, în special China, au investit masiv în construirea de combinate siderurgice în ultimii ani pentru a susține creșterea lor la niveluri foarte înalte, creând o problemă de supra-capacitate la nivel mondial. Supra-capacitatea a scumpit prețurile materiilor prime, punând în același timp o presiune descendentă asupra prețurilor la oțel, fapt ce erodează, în cele din urmă, marjele de profit.
- În plus, întreprinderile situate în afara Europei nu respectă cadre de reglementare echivalente și, prin urmare, se confruntă cu costuri operaționale mai reduse.
- Industria siderurgică este o industrie mare consumatoare de energie și, prin urmare, decalajul tot mai mare dintre prețurile la energie din Europa și țările terțe afectează în mod semnificativ competitivitatea industriei siderurgice.

Raportorul salută Planul de acțiune pentru o industrie siderurgică prezentat de Comisia Europeană și propune o serie de măsuri vizând să abordeze actuala situație din sectorul siderurgic.

Întrucât oțelul va rămâne un material-cheie pentru lanțurile de valori industriale din Europa, raportorul propune stimularea cererii din sectoarele-cheie utilizatoare de oțel, care includ noi sectoare cu un potențial de creștere ridicat. Acesta solicită, de asemenea, o mai bună monitorizare a pieței, fapt care ar putea ajuta sectorul să anticipeze cicluri, iar autoritățile să combată practicile ilegale.

Industria siderurgică furnizează în prezent 350 000 de locuri de muncă directe și mai multe milioane de locuri de muncă în industriile conexe, dar adaptarea la criză a dus la reducerea ocupării forței de muncă, însoțită de pierderi de competențe care vor fi dificil de recuperat atunci când se va reveni la un ciclu de creștere economică pozitivă. Prin urmare, raportorul

solicită luarea de măsuri de reducere a impactului social al procesului de restructurare industrială inclusiv prin utilizarea fondurilor UE.

Aprovizionarea cu energie în condiții de securitate la prețuri abordabile

Costul energiei în Europa este excesiv de ridicat în comparație cu concurența. Pentru sectoarele mari consumatoare de energie, cum ar fi siderurgia, prețurile la energie sunt factori de cost importanți care influențează competitivitatea sectorului. Prin urmare, raportorul consideră că funcționarea eficientă a pieței unice a energiei este o condiție prealabilă necesară pentru ca industria oțelului să beneficieze de o aprovizionare cu energie sigură și durabilă la prețuri accesibile.

Protejarea condițiilor climatice și evaluarea impactului asupra mediului

Raportorul sprijină eforturile depuse de sector în vederea reducerii impactului asupra mediului și recunoaște rolul de facilitare a atenuării pe care îl joacă oțelul. Europa va continua să aibă un rol de lider pe calea unei producții sustenabile și a unei economii circulare, evitând, în același timp, riscurile pe care le reprezintă relocarea emisiilor de dioxid de carbon și fără a-și compromite competitivitatea. Prin urmare, raportorul propune măsuri de reglementare a impactului asupra mediului, reducând, în același timp, costurile legate de reglementare. Raportorul pledează pentru dezvoltarea în continuare a pieței deșeurilor de oțel ca o modalitate de a reduce emisiile și de a reduce consumul de energie și de materii prime.

Concurență echitabilă la nivel internațional

Raportorul propune combaterea acordurilor comerciale asimetrice, a piețelor ilegale de produse și deșeurilor de oțel și, pe lângă aceasta, controlarea excesivă a unor țări terțe cu privire la fluxul de materii prime care pun în pericol accesul european la acestea.

Cercetare, dezvoltare și inovare

Inovația constituie motorul competitivității. Raportorul observă că crearea unei industrii siderurgice inovatoare necesită investiții de capital ridicate, asociate cu riscuri ridicate și perioade îndelungate de recuperare a costurilor. Prin urmare, el propune măsuri suplimentare menite să încurajeze inovarea în Europa prin utilizarea unor instrumente financiare inovatoare. Mai mult, raportorul solicită ca cheltuielile publice să se concentreze asupra modernizării tehnologiilor inovatoare care urmăresc reducerea impactului asupra mediului și a utilizării energiei și materiilor prime.

28.11.2013

AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL

destinat Comisiei pentru industrie, cercetare și energie

referitor la un plan de acțiune pentru o industrie siderurgică competitivă și durabilă în Europa (2013/2177(INI))

Raportor pentru aviz: Metin Kazak

SUGESTII

Comisia pentru comerț internațional recomandă Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. împărtășește opinia Comisiei că o industrie siderurgică puternică și competitivă este importantă pentru baza industrială a Europei; subliniază că UE este al doilea cel mai mare producător de oțel din lume, cu o producție de peste 177 de milioane de tone de oțel pe an, cifră care reprezintă 11% din producția globală; Subliniază, în plus, că politica comercială poate juca un rol important în promovarea dezvoltării industriei siderurgice;
2. subliniază că una dintre cele mai bune căi pentru ca UE să își apere industria este de a oferi stimulente pentru oțelul produs prin procesele de producție cele mai eficiente și echitabile; subliniază că politica de standardizare și politica în domeniul achizițiilor publice joacă un rol foarte important în crearea unor astfel de stimulente și că principiul „costului pe ciclul de viață” prevăzut de directivele UE revizuite privind achizițiile publice ține cont, de asemenea, de externalitățile negative asupra mediului ale proceselor de producție;
3. deplânge faptul că unii parteneri comerciali au impus bariere comerciale nejustificate, cum ar fi restricțiile la export și taxele la exportul de materii prime (de exemplu, deșeurile feroase), ceea ce contribuie la reducerea disponibilității materiilor prime și la creșterea excesivă a costurilor de producție a oțelului în UE;
4. subliniază că deșeurile feroase reprezintă o materie primă strategică și sprijină Comisia în eforturile sale de a face tot ce îi stă în putere pentru a garanta libertatea de acces la piețele de materii prime, în special piețele de minereu de fier, cărbune cocsificabil și materiale reciclabile, și consideră că această libertate de acces este un element important pentru

asigurarea competitivității industriei siderurgice europene la nivel global; subliniază, cu toate acestea, că reciclarea oțelului trebuie stimulată pentru ca industria siderurgică a UE să fie mai sustenabilă și mai independentă de importurile de materii prime, pentru ca producția să fie mai eficientă, favorizându-se totodată inovarea în ceea ce privește procesele de producție și reducând impactul producției de oțel asupra mediului de-a lungul întregului lanț de producție, dar și pentru a stimula cererea de produse de construcții din oțel sustenabile; îndeamnă Comisia să demareze activități de standardizare legate de sustenabilitatea produselor de construcții din oțel (SustSteel);

5. subliniază faptul că barierele comerciale nejustificate instituite de țările terțe în legătură cu aceste materii prime trebuie eliminate, dacă este necesar, printr-o abordare de reciprocitate, bazată în special pe normele severe de mediu care se aplică în Europa pentru tratarea și utilizarea deșeurilor feroase;
6. deplânge faptul că unii dintre partenerii noștri comerciali aplică măsuri neloiale și restrictive, cum ar fi limitarea investițiilor și aplicarea de preferințe în cadrul achizițiilor publice, pentru a proteja industriile siderurgice naționale, împiedicând astfel în măsură excesivă exporturile de oțel ale UE; de asemenea, deplânge faptul că, de când a început criza mondială în 2008, a avut loc o intensificare din ce în ce mai mare a măsurilor protecționiste aplicate de multe țări terțe pentru a-și susține industriile siderurgice;
7. subliniază faptul că un comerț echitabil cu produse din oțel poate funcționa numai prin respectarea drepturilor fundamentale ale angajaților și a standardelor de mediu;
8. îndeamnă Comisia să se asigure că toate angajamentele asumate în cadrul negocierilor și acordurilor comerciale existente și viitoare sunt îndeplinite efectiv; invită Comisia să facă uz eficient și rapid de instrumentele de apărare comercială ale UE și, în conformitate cu normele OMC, să recurgă, în cazul în care acest lucru este necesar, la mecanismul de soluționare a litigiilor și să riposteze împotriva practicilor comerciale neloiale și a intensificării măsurilor protecționiste aplicate de multe țări terțe, care prejudiciază interesele UE, în special când vine vorba de restricții privind materiile prime;
9. subliniază că piața mondială a oțelului încă suferă de pe urma capacității excedentare, estimată la 542 milioane de tone; reamintește că China are o capacitate excedentară de 200 de milioane de tone, producția sa totală reprezentând 50 % din producția mondială totală;
10. invită Comisia să garanteze faptul că în viitoarele acorduri comerciale vor fi incluse dispoziții pentru a îmbunătăți considerabil șansele de export și oportunitățile de acces la piață pentru produsele europene din oțel sau pe bază de oțel;
11. subliniază faptul că industria siderurgică este cel mai frecvent utilizator al instrumentelor de apărare comercială; își exprimă îngrijorarea cu privire la perioada mare de timp – în medie, doi ani – de care are nevoie Comisia pentru a iniția măsuri antidumping în timp ce, în cazul SUA, această perioadă este de doar șase luni; invită Comisia să ia măsuri pentru a se asigura că UE dispune de instrumente de apărare comercială eficace, care pot fi aplicate rapid și care îi vor permite să acționeze mai rapid pentru a aborda cazurile de dumping, lucru necesar ca urmare a concurenței acerbe cu care se confruntă industria europeană într-o economie globalizată;

12. îndeamnă Comisia să verifice dacă sistemul „Surveillance 2” asigură cel puțin aceleași garanții de supraveghere și de monitorizare împotriva dumpingului și subvențiilor neloiale ca sistemul de supraveghere prealabilă a importurilor de anumite produse siderurgice instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1241/2009 al Comisiei;
13. este de opinie că standardele UE în materie de responsabilitate socială a întreprinderilor (RSI) și participarea lucrătorilor ar trebui să fie puse în aplicare de societățile europene și în țări terțe și că ar trebui să fie promovată dezvoltarea regională;
14. susține planul Comisiei de a realiza o evaluare a impactului asupra industriei UE care să țină cont de interesele și de provocările sectorului siderurgic înainte de semnarea acordurilor de liber schimb;
15. solicită Comisiei să evalueze periodic impactul cumulat al acordurilor, atât al celor în vigoare, cât și al celor în curs de negociere, pe baza unor criterii specifice, bine definite, inclusiv în ceea ce privește modul în care sunt implicate părțile interesate;
16. consideră că negocierile cu partenerii noștri comerciali ar trebui să aibă la bază o abordare reciprocă ce ține seama de considerente precum accesul la noi piețe, accesul la materii prime, riscul de relocare a emisiilor de carbon și a investițiilor, condițiile de concurență echitabile și relocarea know-how-ului;
17. solicită Comisiei Europene să deschidă negocierile cu partenerii comerciali, care realizează un volum ridicat de importuri în UE, precum, de exemplu Turcia și Abu Dhabi, cu privire la o limită cantitativă;
18. îndeamnă Comisia să dezvolte, cât mai curând posibil, o viziune strategică asupra politicii sale industriale, printre altele, cu scopul de a veni în ajutorul sectoarelor industriale care sunt afectate de o capacitate excedentară structurală, asigurând în același timp concordanța politicii comerciale cu interesele strategice ale UE;
19. îndeamnă Comisia să monitorizeze piețele deșeurilor feroase și să reflecteze asupra unor posibile măsuri care ar putea fi luate, dacă este necesar, pentru a aborda relocarea emisiilor de carbon în țări din afara UE;
20. subliniază că inovațiile în produse noi (ca de exemplu oțeluri foarte rezistente și, în același timp, flexibile) și noi procese de producție constituie cheia pentru creșterea competitivității industriei siderurgice europene în raport cu furnizorii din statele terțe, iar acest sector ar trebui să beneficieze de sprijin special;
21. își exprimă convingerea că participarea angajaților la măsurile de inovare și restructurare reprezintă cea mai bună garanție pentru succesul economic;
22. invită Comisia să integreze experiențele pozitive ale CECO, în special observațiile strategice tripartite și de cercetare, și să instituie în consecință o comisie tripartită cu denumirea „Oțel 2020”.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	28.11.2013
Rezultatul votului final	+ : 24 - : 3 0 : 2
Membri titulari prezenți la votul final	William (The Earl of) Dartmouth, Nora Berra, Daniel Caspary, María Auxiliadora Correa Zamora, George Sabin Cutaș, Marielle de Sarnez, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Franziska Keller, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Henri Weber, Iuliu Winkler, Jan Zahradil, Paweł Zalewski
Membri supleanți prezenți la votul final	Emma McClarkin, Tokia Saïfi, Marietje Schaake
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Phil Bennion, Jutta Haug, Katarína Neved'álová, Marc Tarabella, Nikola Vuljanić, Roberts Zīle

13.1.2014

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE

destinat Comisiei pentru industrie, cercetare și energie

referitor la planul de acțiune pentru o industrie siderurgică competitivă și durabilă în Europa (2013/2177(INI))

Raportor pentru aviz: Patrick Le Hyaric

SUGESTII

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale recomandă Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere studiul Eurofound din 2009 privind reprezentativitatea organizațiilor europene a partenerilor sociali: industria siderurgică¹;
- A. întrucât restructurările constante din sectorul siderurgic, cauzate, printre altele, de efectele crizei economice, de concurența aprigă la nivel mondial odată cu creșterea producției de oțel din țările terțe, creșterea costurilor de producție și lipsa investițiilor inteligente, au condus la închiderea masivă a capacităților industriale, reducând forța de muncă de la un milion de posturi în 1970 la 369 000 în 2012, ceea ce a avut un impact devastator asupra nivelurilor de ocupare a forței de muncă din regiuni întregi; întrucât această tendință s-a accelerat odată cu criza economică, peste 60 000 de locuri de muncă fiind pierdute începând din 2008;
- B. întrucât centrele de producție siderurgică formează baza economiilor locale și, atunci când aceste centre trec prin orice formă de restructurare, există un impact major asupra întregii economii locale a zonei în cauză;
- C. întrucât siderurgia furnizează materii de bază unei părți importante a industriei europene, fapt care o face mai sensibilă la evoluțiile conjuncturale a căror încetinire determină supracapacități de producție utilizate mult prea des pentru a justifica restructurări; întrucât prin această poziție în amonte siderurgia reprezintă o industrie de importanță strategică în contextul ambiției exprimate de Comisie de a realiza, până în 2020, o reindustrializare

¹ Studiul Eurofound (2009) intitulat „Reprezentativitatea organizațiilor europene a partenerilor sociali: industria siderurgică”; <http://www.eurofound.europa.eu/docs/eiro/tn0811027s/tn0811027s.pdf>

care să reprezinte 20 % din PIB;

- D. întrucât viitorul competitivității și al ocupării forței de muncă din industria siderurgică europeană depinde de capacitatea acesteia de a-și spori eficiența și potențialul de reciclare;
 - E. întrucât, comparativ cu alte sectoare, în industria siderurgică relațiile industriale sunt foarte bine organizate; întrucât această caracteristică se manifestă prin nivelul ridicat de sindicalizare, prezența puternică a organizațiilor lucrătorilor, la rândul lor foarte dense, și ponderea ridicată a contractelor colective de muncă; întrucât acest lucru se reflectă la nivel european, industria siderurgică fiind un model în ceea ce privește dezvoltarea relațiilor cu partenerii sociali¹;
 - F. întrucât OCDE estimează creșterea cererii mondiale de oțel de la 1,5 la 2,3 miliarde de tone până în 2025, aceste estimări oferind industriei siderurgice perspective pozitive; întrucât Uniunea Europeană dispune de competențe, know-how, infrastructuri și instalații industriale de prim rang care trebuie adaptate la cerințele viitoare, și nu reduse sau abandonate pentru o rentabilitate pe termen scurt sau în favoarea deschiderii unor piețe ipotetice;
 - G. întrucât închiderile de fabrici și disponibilizările din industria siderurgică afectează adesea mulți lucrători și întrucât acest fenomen conduce adesea la noi disponibilizări în cadrul lanțului de furnizare și al altor întreprinderi; întrucât, în trecut, acest lucru a afectat grav structura economică a unor regiuni întregi și întrucât o politică sustenabilă de ocupare a forței de muncă ar trebui văzută și ca o formă de investiție în politica structurală regională;
 - H. întrucât închiderile de fabrici și disponibilizările planificate amenință să cauzeze, pe o scară imensă, o pierdere iremediabilă a cunoștințelor și experienței acumulate de lucrători la nivel individual, precum și o pierdere a cunoștințelor și experienței unui întreg sector industrial construit în Europa de-a lungul secolelor;
 - I. întrucât Eurofound va publica în 2014 raportul pe 2013 intitulat „Practicile din relațiile industriale legate de constrângerile psihosociale la locul de muncă în sectorul siderurgic”²;
 - J. întrucât Eurofound va publica în 2014 raportul intitulat „Rolul dialogului social în politicile industriale”³;
 - K. întrucât în 2014 Eurofound va publica raportul intitulat „Condițiile de muncă și calitatea locurilor de muncă în sectorul de producție: fișă informativă sectorială din al cincilea studiu european privind condițiile de muncă”⁴,
1. salută planul de acțiune și propunerile aferente și are convingerea că trebuie analizate cauzele care determină reducerea locurilor de muncă, dar este îngrijorat de lipsa ambiției și a caracterului concret a planului de acțiune european privind siderurgia; solicită

¹ Eurofound (2009).

² Viitorul raport Eurofound (2014) intitulat „Practicile din relațiile industriale legate de constrângerile psihosociale la locul de muncă în industria siderurgică”.

³ Viitorul raport Eurofound (2014) intitulat „Rolul dialogului social în politicile industriale”.

⁴ Viitorul raport Eurofound (ianuarie 2014) intitulat „Condițiile de muncă și calitatea locurilor de muncă în sectorul de producție: fișă informativă sectorială din al cincilea studiu european privind condițiile de muncă”.

elaborarea urgentă a unei strategii care să respecte obiectivele unei economii eficiente din punctul de vedere al resurselor și care să includă politicile din domeniul comercial, energetic, eficienței energetice, de mediu, al cercetării și dezvoltării, inovării, politicile privind ocuparea forței de muncă și formarea, pentru a aborda deficitul de formare, pentru a stopa practicile de dumping și a combate volatilitatea prețurilor la materiile prime și creșterea prețurilor la energie; cere, prin urmare, elaborarea unei foi de parcurs detaliate care să stabilească un calendar precis pentru implementarea planului de acțiune;

2. solicită intensificarea eforturilor pentru punerea în aplicare a obiectivelor Strategiei Europa 2020 de creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii prin promovarea unei industrii siderurgice europene mai puternice; subliniază, în acest context, importanța menținerii unei baze industriale solide în Europa; subliniază că cercetarea, dezvoltarea și inovarea devin tot mai importante, în special în ceea ce privește nevoia de a dezvolta metode de producție care utilizează mai puține resurse și care nu subminează competitivitatea întreprinderilor europene și stimulează crearea de locuri de muncă;
3. recomandă, totodată, statelor membre să investească în resurse umane și îmbunătățirea condițiilor de aplicare a dreptului la formare și la ucenicie, facilitând o permeabilitate între diferitele sisteme de formare, nu numai pentru a anticipa nevoile de mână de lucru calificată și pentru a răspunde nevoilor din domeniu în cadrul unei industrii siderurgice care se concentrează pe noile tehnologii, pe economia verde și pe consumul redus de electricitate, ci și pentru a consolida întregul lanț de producție, printre care și siturile siderurgice de bază necesare în vederea dezvoltării siturilor de înaltă tehnologie;
4. solicită Comisiei și statelor membre să analizeze evoluțiile în ocuparea forței de muncă din sectorul siderurgic al UE ca întreg și din statele membre individuale și să le încurajeze pe acestea și partenerii sociali să elaboreze planuri adecvate de formare, reconversie profesională, mobilitate și reorientare a lucrătorilor din sector; subliniază importanța sprijinului UE pentru formare și ocuparea forței de muncă în procesele de tranziții industriale pentru menținerea și dezvoltarea competențelor și a know-how-ului, pentru anticiparea nevoilor de competențe, pentru promovarea formării și pentru dezvoltarea competențelor; solicită menținerea acestora, precum și un control al utilizării lor; este îngrijorat de lipsa de soluții sistematice pentru schimbarea de generații și viitoarele deficite de competențe, pierderea expertizei și a competențelor și subliniază nevoia de a conserva forța de muncă și competențele, care sunt vitale pentru viitor;
5. consideră că o creștere economică sănătoasă este premisa pentru stimularea cererii de oțel, dar și că marile proiecte de infrastructură pot contribui la încurajarea cererii și promovarea creării de locuri de muncă;
6. cere revizuirea politicii în materie de concurență și a normelor privind ajutoarele de stat¹, în vederea promovării investițiilor în C&D, ocuparea forței de muncă și formare, precum și introducerea voluntară a posibilității participării angajaților la proprietatea asupra unei întreprinderi în situații de criză, cu scopul de: a sprijini investițiile în ocuparea durabilă a forței de muncă; de a evita desființarea în masă a capacităților de producție; și de a contracara practica exportării capacităților de producție și a creșterii importurilor într-o

¹ Rezoluția Parlamentului European referitoare la industria siderurgică din UE ((2012/2833(RSP)), texte adoptate, P7_TA(2012)0509.

situație de supraproducție temporară, care va fi depășită având în vedere că se preconizează ca cererea mondială să se dubleze până în 2050; salută consultarea publică realizată de Comisie pe acest subiect, care va fi urmată rapid de propuneri;

7. solicită o implicare mai mare a partenerilor sociali de la nivel național în dezbaterile privind implementarea planului de acțiune pentru industria siderurgică în Europa;
8. salută cele două instrumente de politică ale UE care implică partenerii sociali, și anume Comitetul european de dialog social și Grupul la nivel înalt pentru industria siderurgică, și contribuția acestora la politica industrială din acest sector; sprijină menținerea Grupului la nivel înalt;
9. consideră că este important să existe un dialog social cu reprezentanții lucrătorilor; solicită o cooperare mai strânsă între angajatori și reprezentanții lucrătorilor la toate nivelurile (UE, național, local și la nivel de întreprinderi) în ceea ce privește implementarea planului de acțiune; subliniază că actualul cadru european privind informarea și consultarea lucrătorilor trebuie aplicat într-un mod mai eficace; subliniază impactul pozitiv al structurilor adiționale de dialog social din sectorul siderurgic; prin urmare, solicită Comisiei ca, pe baza raportului din proprie inițiativă 2012/2061¹, să prezinte o propunere de act legislativ privind implicarea lucrătorilor în cazul restructurărilor; cere atribuirea de drepturi noi și competențe extinse comitetelor de întreprinderi și comitetelor de grup de întreprinderi din sectorul siderurgic;
10. subliniază nevoia de strategii pe termen lung care să permită întreprinderilor și angajaților să se adapteze la transformările structurale, concomitent cu anticiparea schimbărilor și minimizarea impactului social; își repetă apelul pentru redactarea unui act legislativ privind informarea și consultarea lucrătorilor, precum și privind anticiparea și gestionarea restructurărilor; pune un accent deosebit pe planificarea pe termen lung a schimbărilor structurale pentru a asigura o tranziție graduală spre eventualele cerințe noi în ceea ce privește forța de muncă; subliniază faptul că nivelul calificărilor ar trebui să garanteze ocuparea forței de muncă și să facă posibilă, după caz, trecerea treptată la noi modele de producție și de afaceri;
11. subliniază că, în raport cu alți lucrători din industriile de producție, lucrătorii din industria siderurgică sunt mai susceptibili de a fi tratați drept „subcalificați” pentru sarcinile care le revin la locul de muncă; solicită investiții semnificative în competențe și formare pentru a aborda incompatibilitatea competențelor în sectorul siderurgic și pentru a asigura competitivitatea și viabilitatea viitoare ale sectorului;
12. solicită să se realizeze un cadru facultativ pentru acordurile transnaționale europene de întreprindere între federațiile sindicale internaționale și întreprinderi;
13. solicită sectorului de prelucrare a metalelor să se implice în coordonarea transfrontalieră a contractelor colective de muncă și îndeamnă partenerii sociali din sectorul siderurgic să utilizeze în mod optim dialogul transnațional pentru a contracara astfel presiunile exercitate asupra salariilor și a condițiilor de muncă;

¹ Rezoluția Parlamentului European conținând recomandări adresate Comisiei privind informarea și consultarea lucrătorilor, anticiparea și gestionarea restructurărilor (2012/2061(INI)), texte adoptate, P7_TA(2013)0005.

14. solicită aplicarea imediată și integrală a directivelor existente privind drepturile individuale și colective ale lucrătorilor și ale reprezentanților acestora în toate deciziile structurilor de conducere (Directiva 98/59 privind concedierile colective, Directiva 2001/23 privind transferul de întreprinderi, Directiva 2002/14 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor, Directiva 2009/38 privind instituirea unui comitet european de întreprindere, Directiva 2001/86 privind implicarea lucrătorilor etc.) pentru a evita ca lucrătorii și reprezentanții acestora să fie puși în fața faptului împlinit;
15. constată că sistemul de comercializare a cotelor de emisii (ETS) privilegiază producătorii de energie electrică care pot transfera costurile suplimentare în prețurile la energie electrică plătite de consumatorii lor, în timp ce sectorul siderurgic nu poate crește prețurile pe piața globală, locurile de muncă fiind astfel exportate;
16. subliniază că un acord internațional cu caracter obligatoriu privind combaterea schimbărilor climatice, care să implice un număr cât mai mare de părți, va permite o protejare parțială a siturilor siderurgice europene împotriva unui dumping social și de mediu;
17. solicită ca Fondul social european să fie folosit pentru reconversia și recalificarea profesională a lucrătorilor, abordând nevoile de competențe, concordanța competențelor și anticiparea schimbărilor în industria siderurgică, luând în considerare nevoia de a trece la o economie care utilizează mai puține resurse;
18. invită statele membre să utilizeze pe deplin Fondul european de ajustare la globalizare (FEG), ca măsură pe termen scurt în cazul închiderii de fabrici sau al reducerilor masive de personal; reafirmă că, la elaborarea măsurilor FEG, ar trebui să se aibă în vedere tranziția către o economie eficientă din punctul de vedere al resurselor și sustenabilă din punctul de vedere al mediului;
19. subliniază că, pentru a consolida în continuare dialogul social privind constrângerile psihosociale la locul de muncă în sectorul siderurgic european, ar trebui acordată o atenție deosebită caracteristicilor condițiilor de lucru pentru a stabili cauzele specifice sectorului, cum ar fi, de pildă, natura solicitantă a muncii în sectorul producției de oțel, caracteristicile forței de muncă (bărbați, vârstă înaintată), preocupările de mediu, proliferarea inovațiilor tehnologice și restructurarea fundamentală a industriei siderurgice europene, impunându-se totodată o analiză a impactului acestora asupra lucrătorilor, fapt care poate îmbunătăți schimburile sectoriale și reflecția asupra unor practici preventive; subliniază, de asemenea, că toți actorii implicați în prevenție (la nivel european, național sau local), inclusiv organele de conducere ale întreprinderilor, serviciile de siguranță și sănătate la locul de muncă, reprezentanții lucrătorilor etc., pot preveni constrângerile psihosociale la locul de muncă la toate nivelurile de prevenție, ceea ce înseamnă că aceștia pot continua să îmbunătățească aspectele legate de cele două părți ale aceleiași monede, și anume, sănătatea și performanța;
20. solicită ca, în definirea unei noi strategii europene pentru sănătatea și securitatea la locul de muncă și în documentele de orientare privind pensiile și alte beneficii sociale, să se țină seama de caracterul dificil și stresant pentru lucrători și subcontractanți al muncii din

sectorul siderurgic, care depinde de procesul de producție¹; subliniază că lucrătorii din sectorul siderurgic sunt mai predispuși la suprasolicitare, fiind mai expuși prin natura activității lor unor riscuri fizice și problemelor de sănătate decât lucrătorii obișnuiți din UE 28.

21. subliniază că este important ca Uniunea să își protejeze locurile de muncă din industria siderurgică în cadrul relațiilor sale comerciale, la elaborarea acordurilor sale comerciale, a legislației privind accesul întreprinderilor din țări terțe la piețele sale publice și în ceea ce privește recurgerea prea puțin frecventă la instrumentele de protecție împotriva concurenței neloiale a unor întreprinderi din țările terțe;
22. recomandă Comisiei și statelor membre să pună în aplicare dispozitivele necesare instituirii unei politici industriale europene care să nu fie slăbită din cauza unei concurențe precum cea existentă în prezent între statele membre; recomandă, în acest scop, o convergență pozitivă a standardelor naționale în domeniul social, precum și introducerea la nivelul UE a unei rate minime a impozitului pe întreprinderi.

¹ Eurofound (ianuarie 2014, în curs).

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	5.12.2013
Rezultatul votului final	+: 29 -: 2 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Minodora Cliveti, Emer Costello, Frédéric Daerden, Richard Falbr, Thomas Händel, Stephen Hughes, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Gabriele Stauner, Jutta Steinruck, Inês Cristina Zuber
Membri supleanți prezenți la votul final	Georges Bach, Sergio Gutiérrez Prieto

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	16.12.2013
Rezultatul votului final	+: 31 -: 7 0: 4
Membri titulari prezenți la votul final	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Bendt Bendtsen, Fabrizio Bertot, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Romana Jordan, Philippe Lamberts, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev
Membri supleanți prezenți la votul final	Daniel Caspary, Françoise Grossetête, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Seán Kelly, Eija-Riitta Korhola, Zofija Mazej Kukovič, Silvia-Adriana Țicău, Lambert van Nistelrooij
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	María Auxiliadora Correa Zamora